

ارزیابی عملکرد فعالیتهای تکتونیکی براساس مرفولوژی مخروط‌افکنه‌ها

(مورد نمونه: مخروط‌افکنه‌های دامنه شمالی میشو داغ)

دکتر مقصود خیام - استاد گروه جغرافیای طبیعی، دانشگاه تبریز

دکتر داود مختاری کشکی - استاد بارگروه پژوهش‌های جغرافیایی، دانشگاه تبریز

پذیرش مقاله: ۲۲/۷/۸۱

چکیده

توده کوهستانی میشو داغ در شمال‌غرب ایران و در ضلع شمالی دریاچه ارومیه واقع است. این کوهستان در ضلع شمالی خود، به دشت مرند که در جهت شرقی - غربی کشیده شده است، متنه می‌شود. گسل مورب لغز شمال میشو و شاخه‌های فرعی آن، مهمترین نقش را در مرفولوژی دامنه شمالی میشو داغ و جبهه کوهستانی مشرف به دشت مرند ایفا نموده‌اند. حرکات عمودی گسلهای منطقه علاوه بر آثار خود آنها در داخل کوهستان، در پراکندگی، تکامل و مرفولوژی سطح مخروط‌افکنه‌ها تأثیر عمده‌ای داشته‌اند. بوجود آمدن مخروط‌افکنه‌های چند بخشی در منطقه، تیجه عملکرد گسلهای منطقه بوده است. اثر فعالیتهای تکتونیکی، حتی رسوبات کواترنر آغازین را نیز خمیده کرده و موجب بوجود آمدن مخروط‌افکنه‌های تو در تو (تلسکوبی) در منطقه شده است. قسمت فعال مخروط‌افکنه‌ها در میشو شرقی در رأس و در میشو غربی در حاشیه یا پائین دست آنها قوارگرفته که نشانگر عملکرد متفاوت تکتونیک در دو بخش دامنه شمالی میشو می‌باشد. شکل منحنی‌های میزان سطح مخروط‌افکنه‌ها در میشو شرقی و برخی مخروط‌افکنه‌های میشو غربی هیچ گونه اثری از عمل فعالیتهای تکتونیکی را نشان نمی‌دهد و منحنی‌های میزان آنها بخشی از یک دایره را تشکیل داده که رأس مخروط‌افکنه‌ها بر مرکز دایره منطبق است. در بقیه مخروط‌افکنه‌های میشو غربی، منحنی‌های میزان بخشی از یک بیضی را تشکیل می‌دهند که نوعی کشیدگی در سطح مخروط‌افکنه در اثر فعالیتهای تکتونیکی را نشان می‌دهد. بدین ترتیب اثرات عملکرد تکتونیک در میشو شرقی در جبهه کوهستانی و در بخش غربی در سطح مخروط‌افکنه‌ها بیشتر مشهود است و لذا می‌توان مرفولوژی مخروط‌افکنه‌ها را به عنوان شاخصی برای ارزیابی فعالیتهای تکتونیکی بکار برد.

واژگان کلیدی: تکتونیک، مرفولوژی، مخروط‌افکنه، میشو داغ

مقدمه

شاخصهای ژئومرفیکی در ارزیابی فعالیتهای تکتونیکی ابزاری مفید و قابل اطمینان هستند؛ زیرا از روی آنها

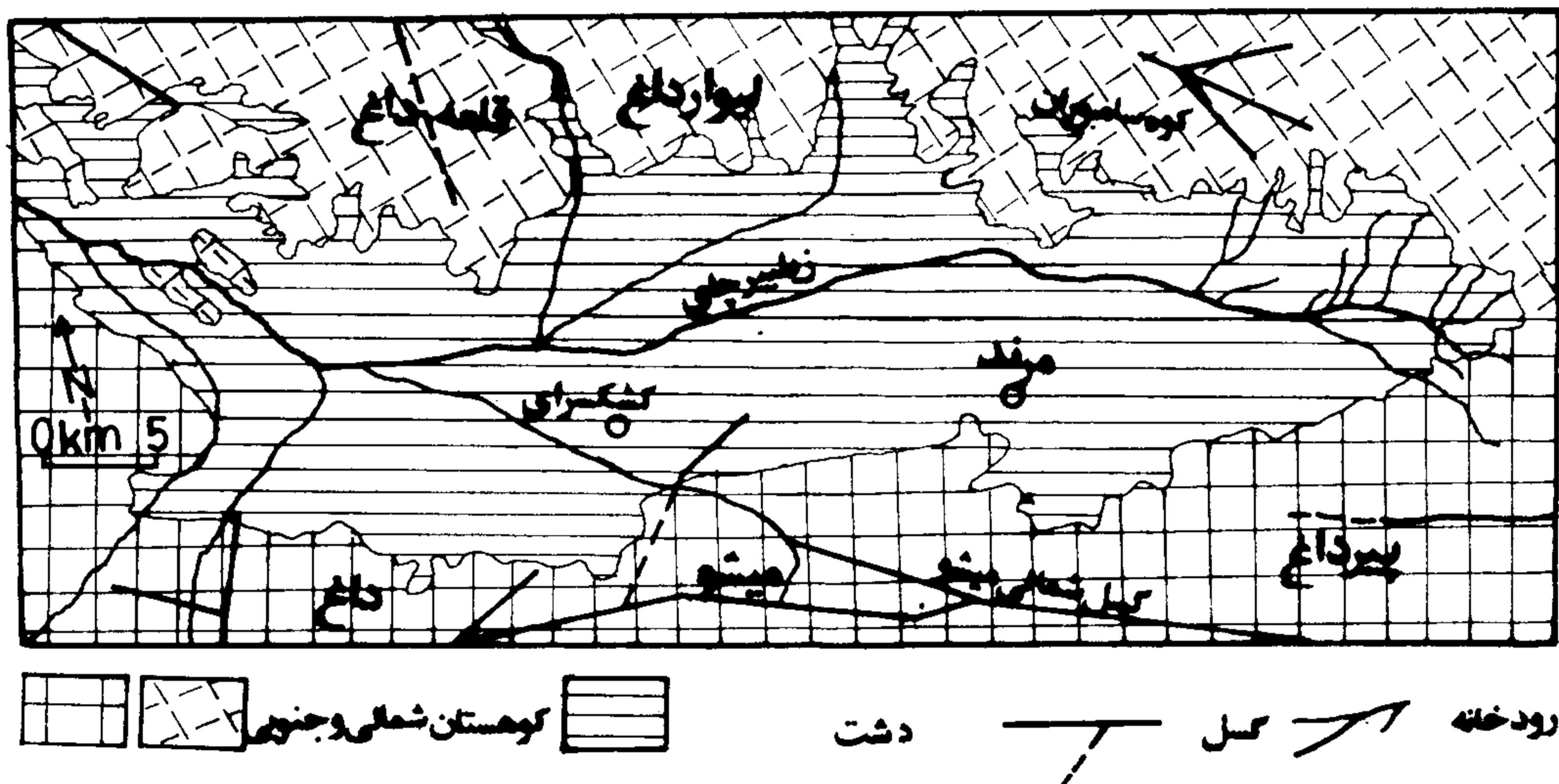
می‌توان نواحی را که در گذشته فعالیتهای سریع و یا حتی کند تکتونیکی را پشت سر گذاشته‌اند، به راحتی شناسایی نمود (رامیرز- هررا، ۱۹۹۸، ص ۳۱۷). مخروطافکنهای از جمله این اشکال ژئومرفولوژیکی هستند که فعالیتهای تکتونیکی در کنار تغییرات آب و هوایی مهمترین عامل کنترل کننده آنها می‌باشد (لی و همکاران، ۱۹۹۹، ص ۲۹۹). حرکات تکتونیکی، سطح اساس فرسایشی را تغییر داده و فرآیندهای فعال در سطح مخروطافکنهای تکامل آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهند. بر این اساس می‌توان سطوح مخروطافکنهای را به عنوان خطوط همزمان برای بررسی تاریخ و حرکات گسلها و موقع زلزله‌ها بکار گرفت (یانگ، ۱۹۸۵، ص ۱۰). چاله تکتونیکی مرند (جعفری، ۱۳۷۶، ص ۵۶ و مختاری‌کشکی، ۱۳۷۶، ص ۷۹) یکی از مناطق مناسب برای چنین مطالعه‌ای است؛ زیرا طی دورانهای زمین‌شناسی از فعالیتهای تکتونیکی متأثر شده و این روند حتی در کواترنر نیز ادامه داشته است (مختاری‌کشکی، ۱۳۷۹، ص ۷۳ و ۱۳۸۰، ص ۸۰۳). این مقاله در برگیرنده نتایج مطالعات ژئومرفیکی مخروطافکنهای منطقه به منظور ارزیابی عملکرد فعالیتهای تکتونیکی بویژه در کواترنر است.

دامنه شمالی توده کوهستانی میشو (واقع در شمال‌غرب ایران) از نظر ناهمواری بسیار متنوع بوده و قسمتی از جبهه کوهستانی آن که مشرف به دشت مرند است، در اثر فعالیت فرسایشی رودخانه‌ها پیوستگی خود را از دست داده است. تاکنون نگارنده در مقالاتی (۱۳۷۹، ص ۳-۷۰ و ۱۳۸۰، ص ۸۱۳-۸۱۴) به ارزیابی عملکرد فعالیتهای تکتونیکی در مرفولوژی دامنه شمالی میشوداغ پرداخته، ولی در هیچ‌کدام از این مقالات مخروطافکنهای به عنوان شاهدی برای ارزیابی فعالیتهای تکتونیکی، مورد بررسی قرار نگرفته است.

زمین‌شناسی

توده کوهستانی میشوداغ در شمال‌غرب ایران و در ضلع شمالی حاشیه دریاچه ارومیه در جهت شرقی - غربی کشیده شده است. دشت مرند به دنبال بالا آمدگی کوهستان میشو در اثر کوهزایی‌های کیمیری پیشین به صورت چاله‌ای تکتونیکی درآمده (شکل ۱) و طی دوران سوم نیز تحت تأثیر فازهای کوهزایی این دوره قرار گرفته، بطوریکه آخرین فاز کوهزایی شناخته شده در منطقه (فاز کوهزایی پاسادانین) موجبات چین خوردنگی رسوبات کواترنر آغازین را نیز فراهم نموده است (مختاری‌کشکی، ۱۳۷۶، ص ۲۵). مهمترین گسل فعال در دامنه شمالی میشوداغ، گسل میشو می باشد که با شاخه‌های فرعی خود، تأثیر بسیار مهمی در مرفولوژی این دامنه گذاشته است. مکانیسم کلی این گسل احتمالاً بصورت مورب لغز^(۱) است که دارای مؤلفه راندگی^(۲) و مؤلفه افقی راست رو^(۳) می‌باشد (جعفر خانی، ۱۳۷۴، ص ۵۱). امتداد گسل شمالی میشو نیز در جهت شرقی - غربی است. گسل شمالی میشو یک گسل فعال است و امروزه شواهد فعالیت این گسل را در مناطق واقع در مسیر آن می‌توان به خوبی مشاهده نمود (مختاری‌کشکی، ۱۳۷۹، ص ۷۳ و ۱۳۸۰، ص ۸۰۳). دشت مرند با ارتفاعی حدود ۱۱۰۰ تا ۱۳۰۰ متر در امتداد ضلع شمالی کوهستان میشوداغ کشیده شده است. حاشیه این دشت به طرف کوهستان، محل تشکیل مخروطافکنهای است که در محل خروج رودخانه‌های جاری از دامنه‌های شمالی میشوداغ ایجاد شده‌اند (شکل ۲).

شکل ۱- موقعیت چاله تکتونیکی مرند و ناهمواریهای اطراف آن

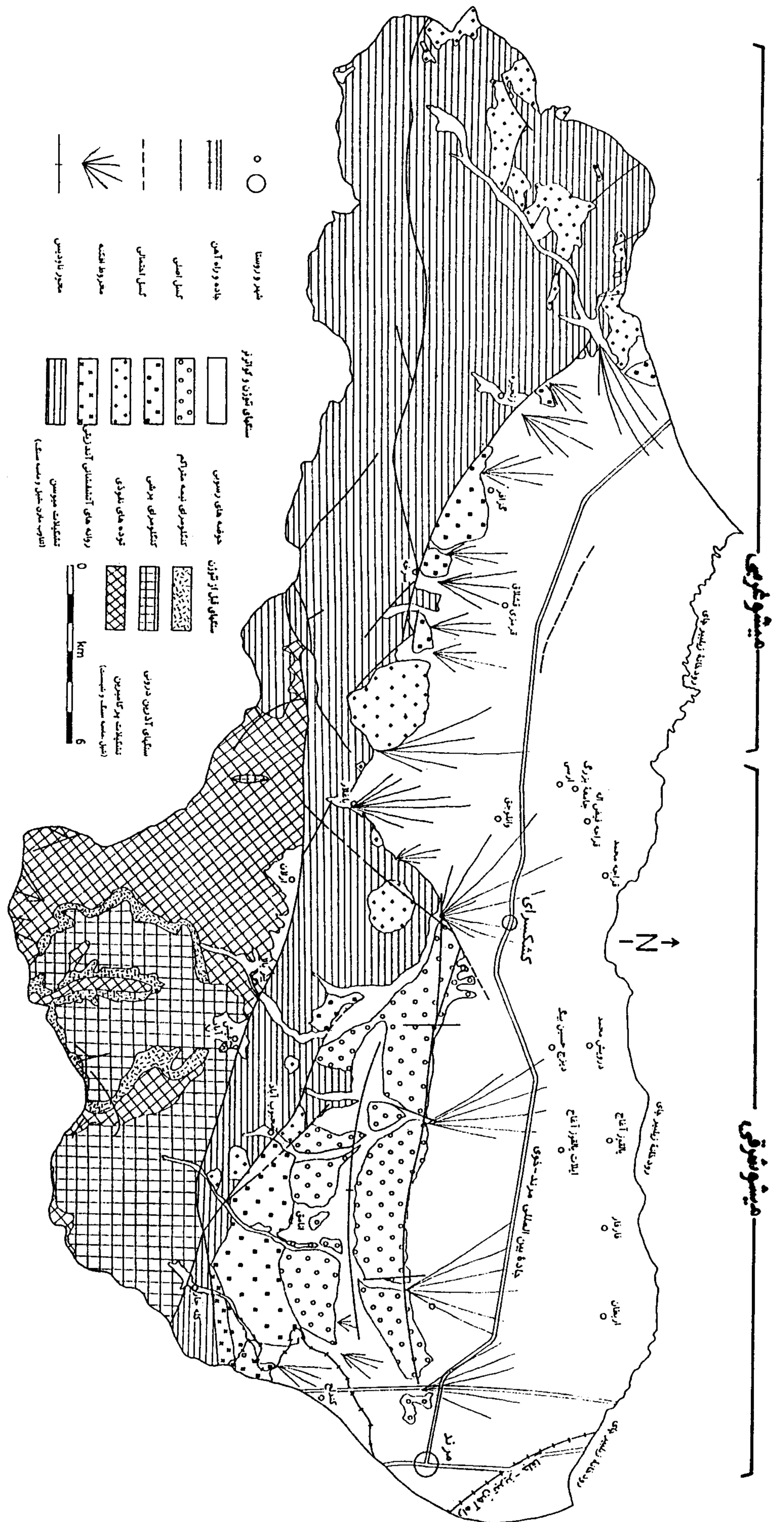
مخروط افکنه‌ها و فعالیتهای تکتونیکی جبهه کوهستانی

نیروهای زمین‌شناسی موجبات بالا آمدن زمین و تشکیل کوهستانها را در منطقه‌ای وسیع فراهم می‌آورند. ولی تأثیر آنها در تغییر مرفلوژی زمین در برخی از نواحی بیش از جاهای دیگر ظاهر می‌شود. جبهه‌های کوهستانی یکی از مشخص‌ترین این نواحی بحساب می‌آیند و از روی شاخصهای ژئومرفولوژیکی جبهه کوهستانی می‌توان فعالیتهای تکتونیکی آن ناحیه را ارزیابی نمود (کلروپیتر، ۱۹۹۶، ص ۱۳۶). تشکیل مخروط افکنه‌ها در جبهه‌های کوهستانی مناطق آب و هوایی خشک و نیمه خشک از بارزترین نمونه‌های اشکال ژئومرفولوژیکی است.

یک مخروط افکنه را شاید بتوان نقطه پایانی یک سیستم فرسایش و نهشته‌گذاری تلقی نمود (ریتر و همکاران، ۱۹۹۵، ص ۲۴۷) که در آن عناصر فرسایش یافته از یک منبع کوهستانی به جبهه کوهستان حمل می‌شوند. در جبهه کوهستانی این مواد به صورت یک باد بزن (بخشی از یک مخروط) انباسته می‌شوند که نهشته‌های آن یا آبرفتی بوده و یا بوسیله روانه‌های خردہ سنگی^(۱) و یا مخلوطی از هر دوی آنها تأمین شده‌اند (لک، ۱۹۹۰، ص ۴، فيما، ۱۹۹۶، ص ۲). در چنین سیستمی «فرساشی - انباستی»، رودخانه نقش یک رابط بین قسمتهای مختلف سیستم را بازی می‌کند (ریتر و همکاران، ۱۹۹۵، ص ۲۴۷). مرفلوژی یک مخروط افکنه تابعی از متغیرهایی از قبیل اندازه، زمین‌شناسی، ناهمواری، آب و هوای پوشش‌گیاهی و فعالیتهای تکتونیکی حوضه تأمین کننده رسوب برای مخروط افکنه است.

نیمرخ شعاعی مخروط افکنه‌ها معمولاً مقعر می‌باشد، ولی در اغلب موارد شکستگی‌هایی در امتداد این نیمرخ دیده می‌شود که در واقع همان مرز بین قسمتهای مختلف مخروط افکنه‌ها است. در واقع می‌توان گفت که اکثر مخروط افکنه‌ها و بویژه مخروط افکنه‌های دامنه شمالی می‌شود از نوع چند بخشی^(۲) هستند.

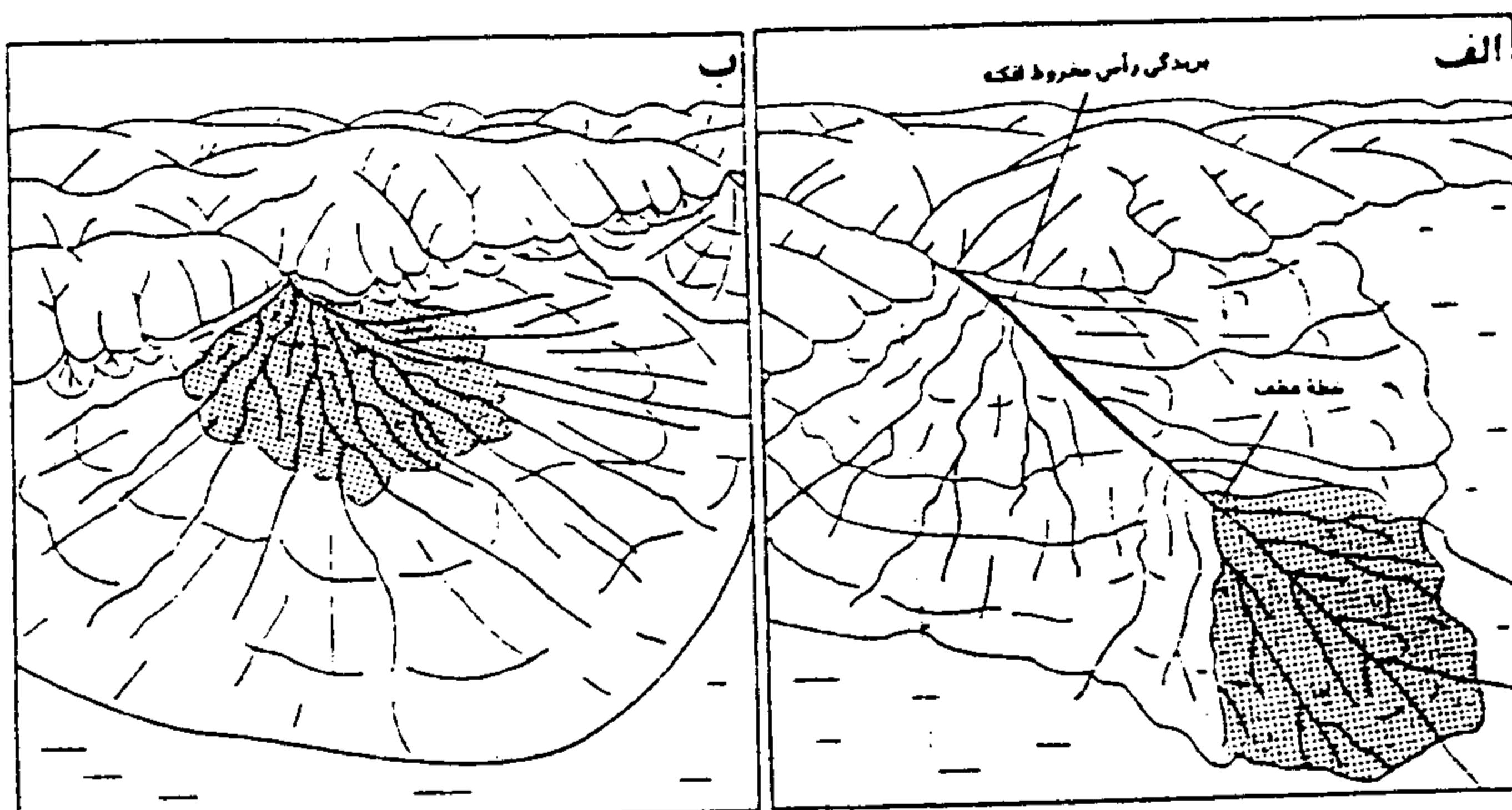
شکل ۲ - ویرگیهای زمین شناسی دامنه شمالی میشود از و مردمیت مخروط از کنجه ها

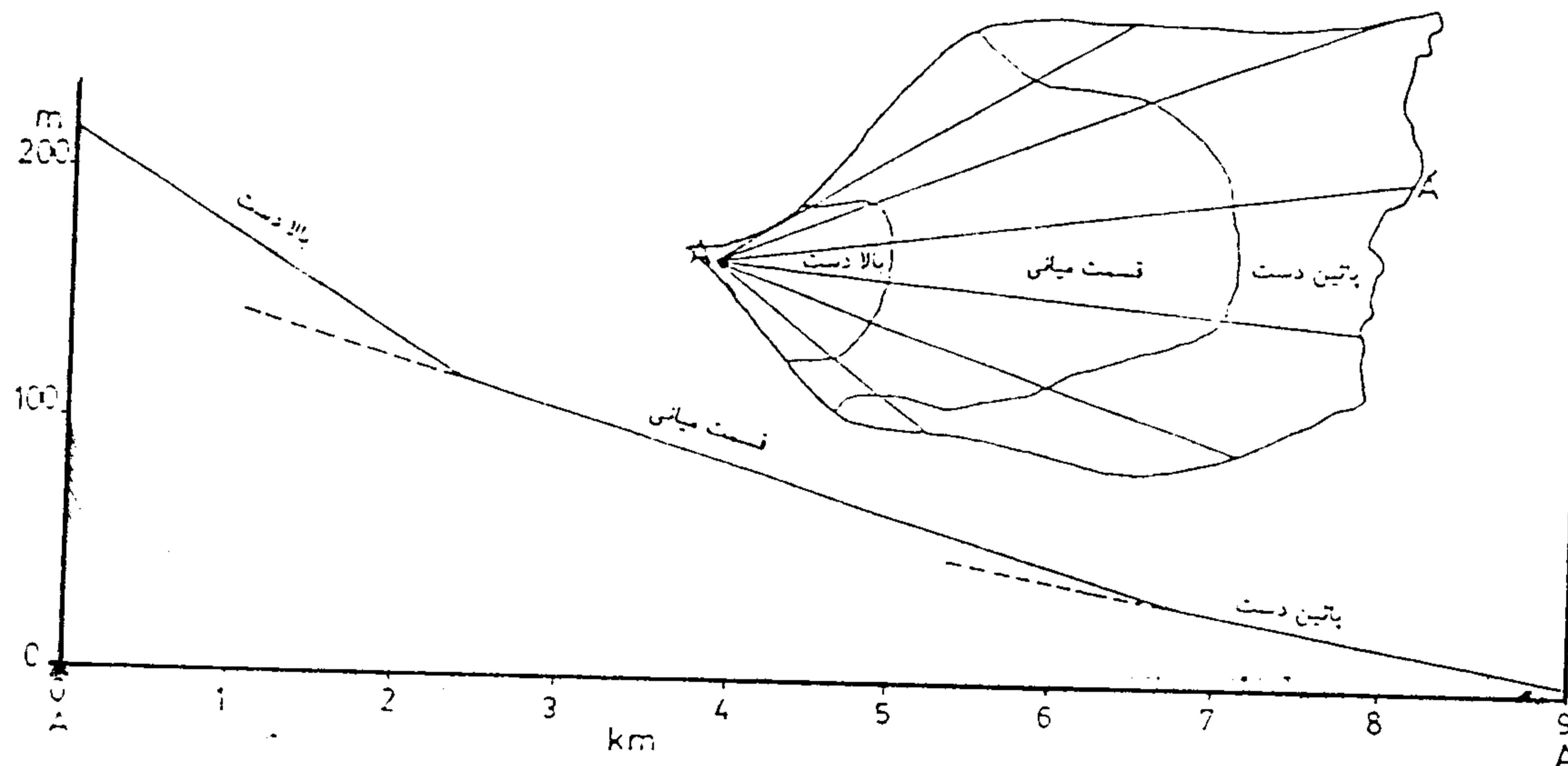
ارزیابی فعالیتهای تکتونیکی در جبهه کوهستانی

توپوگرافی مخروطافکنهای چند بخشی ممکن است به عنوان شاخصی برای ارزیابی فعالیتهای تکتونیکی بکار برد؛ زیرا از روی شکل مخروطافکنهای می‌توان به میزان تغییراتی که در فرآیندهای تکتونیکی از قبیل ایجاد گسل، بالآمدگی، خمیدگی و چین خوردگی در امتداد جبهه کوهستانی اتفاق می‌افتد، پی برد (کلروپیتر، ۱۹۹۶، ص ۲۹۹). در ساده‌ترین حالت، بالا آمدگی کوهستان موجب افزایش و بعمق رفتن بستر رودخانه‌ها در داخل کوهستان و در نتیجه انباشت مواد در قسمت رأس مخروطافکنه می‌شود. جوانترین قسمت مخروطافکنه در چنین وضعیتی در رأس آن قرار می‌گیرد (شکل ۳-الف). مطالعات انجام شده در ارتباط با شکل مخروطافکنهای دامنه شمالی میشو نشان می‌دهد که مخروطافکنهای واقع در میشوشرقی (شکل ۲) تماماً از این دسته از مخروطافکنهای هستند. جبهه کوهستانی این بخش از میشو مت تشکل از رسوبات مربوط به کواترنر آغازین (کنگلومرای نیمه متراکم) است (شکل ۲) که در واقع مخروطافکنهای منطقه در آن دوره را بوجود می‌آورند و امروزه به صورت مخروطافکنهای تودرتون^(۱) دیده می‌شود. این رسوبات در اثر فعالیتهای تکتونیکی در کواترنر بالا آمد و در نتیجه آن، محل مخروطافکنهای باه موضعی پایین‌تر و به طرف رودخانه زیلیبرچای (وسط چاله تکتونیکی) منتقل شده است. شکل شماره (۴) نیمرخ مخروطافکنه «فار فار» را نشان می‌دهد که قسمت فعال آن در رأس قرار گرفته است. وجود چنین وضعیتی نشانه‌ای از تداوم فعالیتهای تکتونیکی در میشوشرقی است.

شکل ۳- چند بخش شدگی مخروطافکنه (قسمتهای سایه‌دار، بخش فعال مخروطافکنهای را نشان می‌دهد)

شکل ۴- چند بخش شدگی مخروط افکنه فار فار، هر یک از شش نیم رخ شعاعی از سه بخش مجزا تشکیل شده‌اند. متعدد المركز بودن مرز بخش‌های مخروط افکنه‌ها نسبت به منحنی میزانها حاکی از آن است که مخروط افکنه‌ها بیشتر اشکالی انباشتی هستند تا تکتونیکی (لک، ۱۹۹۰، ص ۱۲).

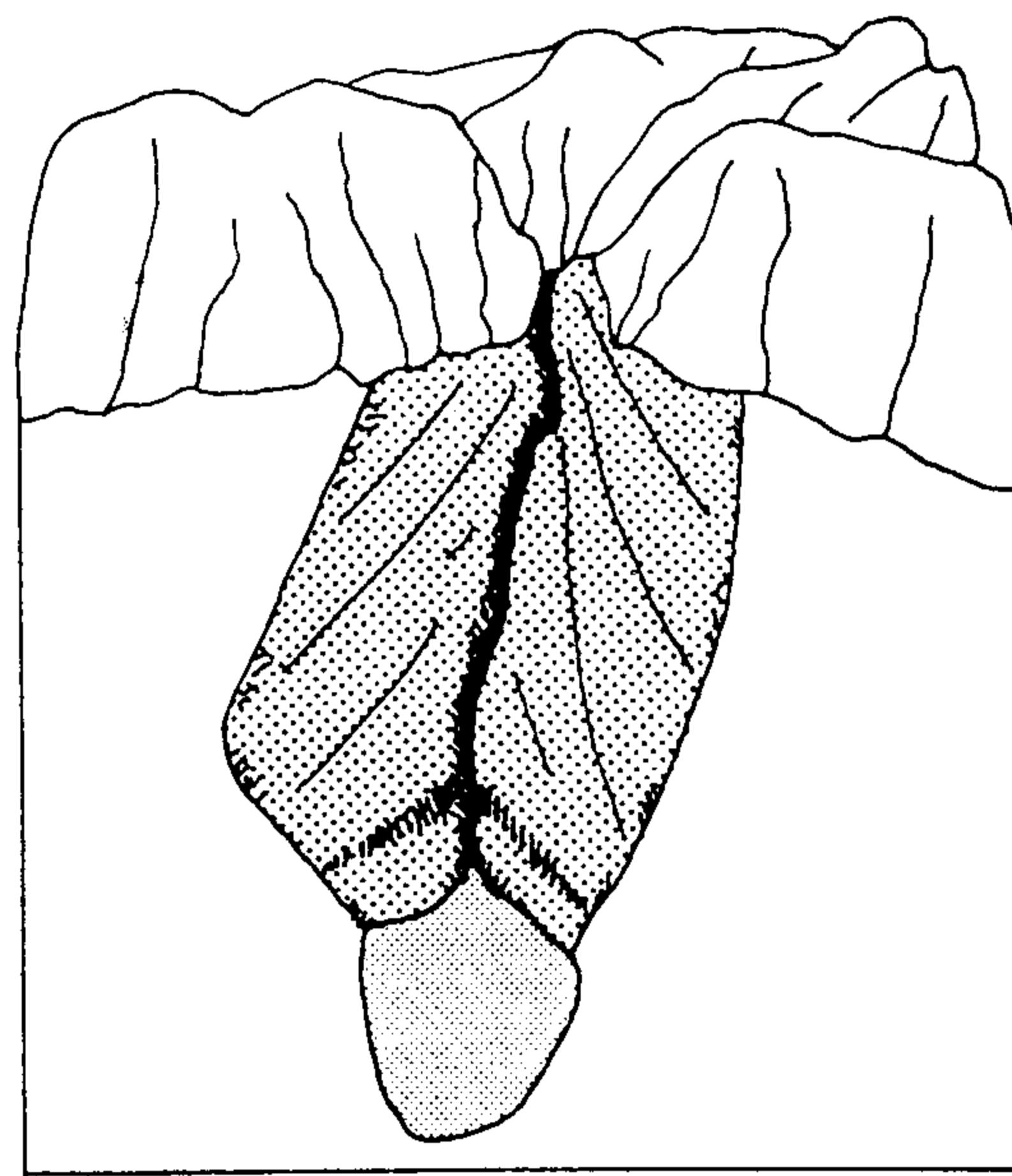

فعال بودن گسل‌های منطقه در این بخش از کوه‌های میشو بوسیله شاخصهای دیگر نیز به اثبات رسیده است. مقادیر شاخصهای تضاریس جبهه کوهستانی (S_{mf}) برای میشو شرقی $1/2$ و نسبت عرض کف دره به ارتفاع عوارض کناره دره (V_f) بین $17/0$ تا $56/0$ متغیر است (مختری‌کشکی، ۱۳۸۱، ص ۵۱) که تأییدی بر ادامه فعالیتهای تکتونیکی در منطقه می‌باشد.

عکس این قضیه نیز ممکن است اتفاق بیافتد؛ یعنی زمانی که مقدار بالا آمدگی کمتر و یا مساوی مقدار نیروی فرسایشی رودخانه باشد، در این صورت در رأس مخروط افکنه بریدگی اتفاق می‌افتد و محل نهشته گذاری به پائین دست منتقل می‌شود. در چنین حالتی قسمت جوانتر مخروط افکنه در پائین دست آن قرار می‌گیرد (شکل ۳-ب). مطالعات انجام شده بر روی مخروط افکنه‌های میشو غربی (شکل ۲) نشان می‌دهد که اکثر مخروط افکنه‌های این قسمت از این نوع می‌باشند و قسمت فعال آنها نه در راس، بلکه در حاشیه و یا پائین دست مخروط افکنه قرار گرفته‌اند. در شکل شماره (۵) شماتیک مخروط افکنه زنجیره واقع در بخش غربی میشو نشان داده شده که قسمت فعال آن در پائین دست قرار گرفته است. همانطور که این شاخص حکایت از کمی فعالیتهای تکتونیکی در میشو غربی نسبت به میشو شرقی دارد، شاخصهای S_{mf} و V_f (به ترتیب $1/9$ و بین $8/0$ تا $3/0$) نیز این مسئله را تأیید می‌کند.

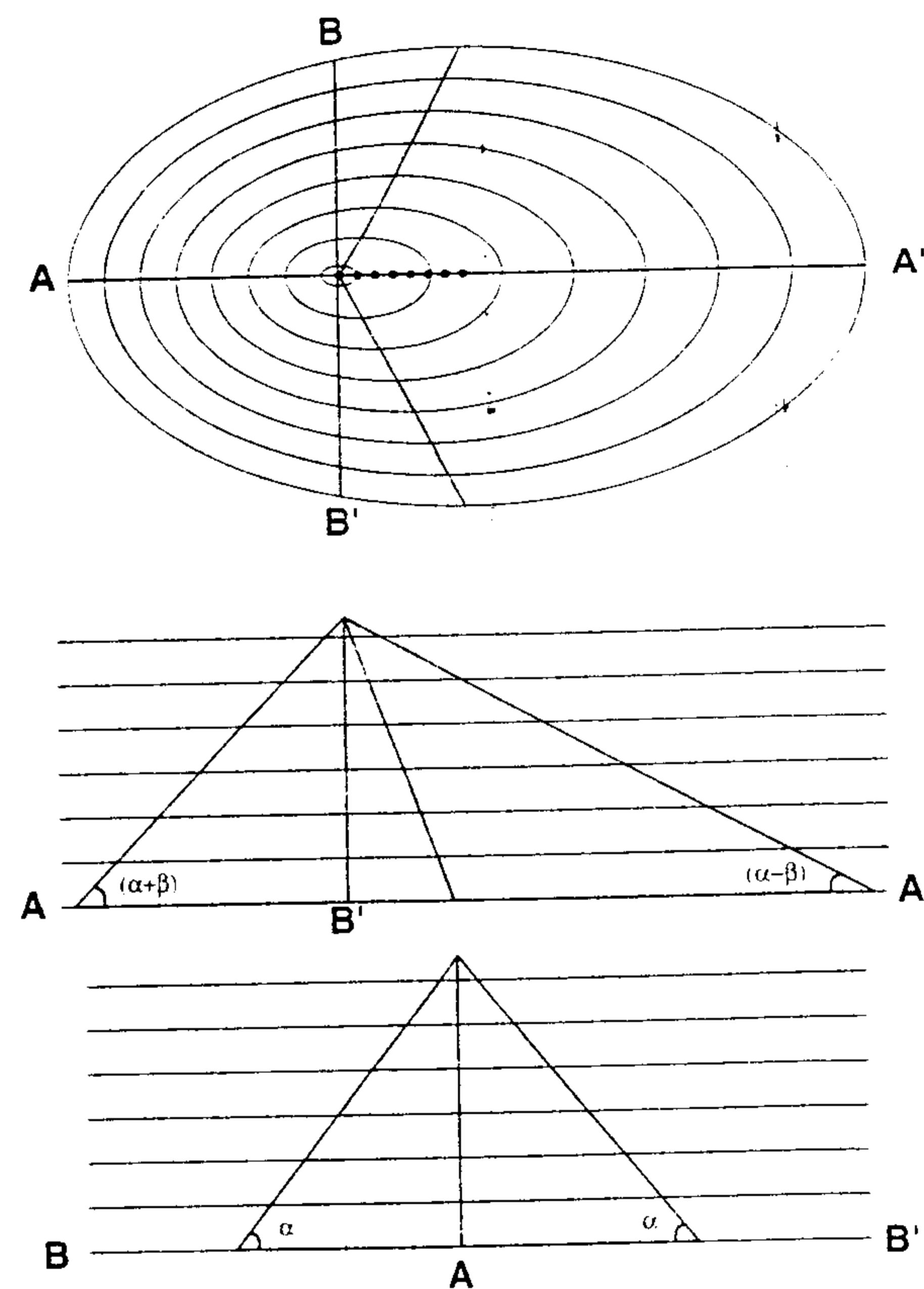
ارزیابی فعالیتهای تکتونیکی در مجاورت جبهه کوهستانی
بر اساس شکل یک مخروط افکنه می‌توان نوع فعالیت تکتونیکی را در مجاورت جبهه کوهستانی تشخیص داد. از

شکل ۵- نقشه موقعیت و شماتیک مخروط افکنه زنجیره

آنچاکه مخروط افکنه‌ها شکل مخروطی دارند؛ منحنی‌های میزان روی مخروط افکنه‌های ساده تقریباً حالت قوس مانند پیدا کرده و بخشی از یک دایره را تشکیل می‌دهند. در مخروط افکنه‌های غیرساده که تحت تأثیر فعالیتهای تکتونیکی بوده‌اند، منحنی‌های میزان سطح مخروط افکنه بجای دایره، بخشی از یک بیضی را تشکیل می‌دهند (شکل ۶).

شکل ۶- مدل ژئومتریکی از یک مخروط خمیده شده با دید از بالا (شکل بالا) و طرفین (شکل وسطی و پایین). خطوط نازک، منحنی‌های میزان توپوگرافی (خطوط هم ارتفاع سطح مخروط افکنه) را نشان می‌دهند. قابل توجه است که منحنی‌های میزان روی نقشه، هر کدام تشکیل یک بیضی را می‌دهند.

مقدار خمیدگی مخروط افکنه‌ها را می‌توان از طریق بیضی‌های منطبق با منحنی‌های میزان تعیین نمود. برای این منظور، طول قطر بزرگ (a) و قطر کوچک (b) اندازه‌گیری می‌شود. در این صورت مقدار خمیدگی مخروط افکنه‌ها عبارت خواهد بود از:

$$\beta = \arccos((b/a)^2 \sin^2 a + \cos^2 a)^{0.5}$$

که در آن (α) شب مخروط افکنه در قطر کوچک بیضی می باشد. با توجه به اینکه منحنی های میزان اکثر مخروط افکنه ها بویژه در میشو شرقی، بخشی از دایره را تشکیل می دهند (جدول ۱)؛ لذا می توان گفت که سطح فعلی مخروط افکنه ها (دایره ای شکل)، نشان از اثر فعالیتهای تکتونیکی را ندارند، ولی مخروط افکنه های میشو غربی غیر از سه مخروط افکنه شکر چمن، گزافو و شور چای، دارای منحنی هایی هستند که هر یک بخشی از یک بیضی را تشکیل می دهند. در این مخروط افکنه ها هر چه خمیدگی مخروط افکنه در اثر فعالیتهای تکتونیکی زیاد باشد، ضریب محاسب (β) عدد کوچکی را نشان می دهد. بر این اساس بیشترین خمیدگی مربوط به سرخه و کمترین آن مربوط به کرد چایی است (جدول ۱). این وضعیت بیش از هر چیز نتیجه فعالیت گسلی فرعی است، که به موازات جاده مرند خوی و به صورت عمود بر شعاع مخروط افکنه های میشو غربی کشیده شده است (شکل ۲).

جدول ۱- تاییج حاصل از تطبیق منحنی های میزان سطح مخروط افکنه های منطقه با دایره و بیضی و محاسبه ضریب (β)

به احتمال زیاد تأمین رسوب زیاد در مخروط‌افکنهای شکر چمن، گزافو و شورچای آثار این فعالیتهای تکتونیکی را از بین برده و به عبارت دیگر، سرعت بالا آمدگی کندتر از سرعت رسوب‌گذاری است و لذا مخروط‌افکنهای مذکور بدون اینکه بریدگی در سطح آنها صورت گیرد، منطبق با گسل شمالی می‌شود و در پایین دست آن به رسوب‌گذاری خود ادامه داده، در حالیکه در سایر مخروط‌افکنهای می‌شود غربی آثار این بالا آمدگی پیشتر مشهود است.

منحنی‌های میزان توپوگرافی تغییرات فعالیتهای تکتونیکی در جبهه‌های مختلف کوهستانی را نیز نشان می‌دهند. بدین ترتیب که در مخروط افکنهایی که منحنی‌های میزان آن بخشی از دایره را تشکیل می‌دهند، مرکز دایره منطبق با

جبهه کوهستانی است (کلر و پیتر، ۱۹۹۶، ص ۳۰۱). در مخروطافکنهای منطقه مورد مطالعه، رأس اکثر مخروطافکنهای با جبهه کوهستانی مجاور آنها منطبق می‌باشد (جدول ۱ و شکل ۲).

مقاطع ژئالکتریکی تهیه شده از مخروطافکنهای میشو شرقی نشان می‌دهد که مخروطافکنهای این بخش دارای شکل عدسی مانند هستند. تفسیری که از نظر تکتونیکی برای این نوع اشکال عدسی شکل شده است، آن است که در این مناطق، بالا آمدگی تکتونیکی در طول نهشته گذاری مخروطافکنه همچنان ادامه داشته است (لک، ۱۹۹۰، ص ۱۴) بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که حوضه‌های تغذیه کننده مخروطافکنهای منطقه در دوره‌های رسوب‌گذاری از فعالیتهای تکتونیکی متأثر بوده‌اند. شکل مخروطافکنهای میشو غربی گوه مانند و قسمت ضخیم آنها در مجاورت جبهه کوهستانی و قسمت نازک آنها در فاصله‌های دورتر از جبهه کوهستانی قرار گرفته است. وجود چنین وضعی نشانگر آن است که این بخش قبل از نهشته گذاری در مخروطافکنهای، یک بالا آمدگی شدید را تجربه کرده است.

نتیجه‌گیری

مخروطافکنهای از جمله اشکال ژئوفولوژیکی هستند که به فعالیتهای تکتونیکی حساس بوده و از روی آنها می‌توان اطلاعات مهمی را در مورد تجدید جوانی یک منطقه و نوع حرکات تکتونیکی بدست آورد و این یکی از نکات مثبت و امتیاز مطالعات مخروطافکنه‌ای است.

تاکنون شواهد مختلفی برای ارزیابی فعالیت گسل شمالی میشو و گسلهای مجاور آن ارائه شده است. انحراف رودخانه‌ها از مسیر اصلی خود، تمرکز حرکات توده‌ای در امتداد مسیر گسل، گسلهای کوچک موجود در مجاورت گسل اصلی و در داخل رسوبات نشور، بی‌نظمی نیمرخ طولی رودخانه‌ها، محاسبه ضریب V_f و Sm_f و ضریب شکل حوضه آبریز (B_s) از جمله این شواهد هستند (مختاری‌کشکی، ۱۳۷۹، ص ۷۱ و ۷۲ و ۱۳۸۰، ص ۸۱۰ و ۸۱۱، ۱۳۸۱، ص ۶۱). ولی همانطور که ملاحظه می‌شود، تمامی این شواهد از داخل ناهمواریهای دامنه شمالی میشو می‌باشند. با مطالعات انجام شده در این مقاله، ارزیابی فعالیت گسل شمالی میشو بر شکل مخروطافکنهای استوار بوده و از طریق یافته‌های آن، کیفیت این فعالیتها در جبهه کوهستانی و در مجاورت آن مورد بررسی قرار گرفته است. براساس نتایج این مقاله، فعالیتهای تکتونیکی در بخش شرقی میشو در دوره‌های اخیر زمین شناسی و حتی در کواترنر نیز تداوم داشته است و قرار گرفتن قسمت فعال مخروطافکنهای در رأس و شکل عدسی مانند آنها، نشان از این مسئله دارد. در حالیکه اثر این فعالیتها در جبهه کوهستانی میشو غربی به اندازه میشو شرقی نیست.

بررسی منحنی‌های میزان سطح مخروطافکنهای نشان می‌دهد که در سطح مخروطافکنهای میشو شرقی و حتی در برخی مخروطافکنهای میشو غربی اثری از فعالیتهای تکتونیکی دیده نمی‌شود و مخروطافکنهایی که سطح آنها تحت تأثیر فعالیتهای تکتونیکی قرار گرفته‌اند، نوعی کشیدگی را در سطح خود نشان می‌دهند.

شکل عدسی مانند مقاطع طولی ژئالکتریکی مخروطافکنهای در میشو شرقی نشانگر تداوم بالا آمدگی تکتونیکی در طول نهشته گذاری مخروطافکنهای و شکل گوه مانند مقاطع مخروطافکنهای میشو غربی نشانگر وقوع یک بالا آمدگی شدید قبل از شروع نهشته گذاری در منطقه می‌باشد.

منابع و مأخذ

- ۱- جعفر خانی، علی، ۱۳۷۴، بررسی پترولوژی و ژئوشیمی توده‌های گراینتوئیدی جنوب‌غرب مرند و سنگ‌های مجاور با نگرش به پتانسیل کانی سازی آن (در محدوده روستاهای محبوب آباد، پیربالا و عیش آباد). پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم، دانشگاه تبریز.
- ۲- مختاری‌کشکی، داود. ۱۳۷۶. تحلیل برخی از مسائل مورفو دینامیک دامنه شمالی میشو و دشت سیلابی کشکسرا، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه تبریز.
- ۳- مختاری‌کشکی، داود. ۱۳۷۹. آسیب پذیری سکونتگاه‌های واقع در مسیر خطوط گسل و عمران روستایی، مجله مسکن و انقلاب (پائیز و زمستان)، صفحه ۷۰-۷۴.
- ۴- مختاری‌کشکی، داود. ۱۳۸۰. گسل شمالی میشو و نقش آن در مورفو لوژی دامنه شمالی میشو داغ (آذربایجان- ایران) مجموعه مقالات دومین کنفرانس زمین‌شناسی مهندسی و محیط زیست ایران، جلد دوم، صفحه ۱۱۳-۱۰۸. دانشگاه تربیت مدرس.
- ۵- مختاری‌کشکی، داود. ۱۳۸۱. عوامل مؤثر در گسترش و تکامل مخروط افکنه‌های کواترنری دامنه شمالی میشو داغ (آذربایجان- ایران) و ارزیابی توانهای محیطی آن. پایان نامه دکتری. دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه تبریز.
- 6- FEMA (Federal Emergency Management Agency). 1996. Alluvial fan flooding. Nat'l Academy Press.
- 7- Keller, E. A., Pinter, N. 1996. Active tectonics: Earthquakes, Uplift. And Landscape. Prentice Hall, Pub.
- 8- Lecce, S. A. 1990. The alluvial fan problem. In: A. H. Rachocki and M. Church (eds.) Alluvial fans : A field approach. John Wiley & sons. PP. 3-24.
- 9- Li, Y., Yang, J., Tan, L. and Duan, F. 1999. Impact of tectonics on allvial landforms in the Hexi Corridor. Northwest China. Geomorphology 28. PP. 299-308.
- 10- Ramirez- Herrera, M. T. 1998. Geomorphic assessment of active tectonics in the Acambay graben, Mexican Volcanic belt. Earth surface processes and land froms. Vol. 23, 317-322.
- 11- Ritter. D. F., Kochel. R. C. and Miller J, R. 1995. Process geomorphology. Wm. C. Brown Pub.
- 12- Yang, J.C. 1985. Geomorphogy (in Chinese). High Education Press. Beijing, 320 PP.